

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/41/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517010147
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2517010147.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Martina Žovinca a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci odsúdeného T. S., v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 15.01.2018 sp. zn. 16Nt/34/2017, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10.05.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného T. S., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného T. S., na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/129/2013, pretože nezistil podmienky obnovy konania.

Proti tomuto uzneseniu podal na verejnom zasadnutí prostredníctvom svojho obhajcu sťažnosť odsúdený, ktorou sa domáhal zrušenia napadnutého uznesenia s tým, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil ako nezákonné a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

V písomných dôvodoch odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu namietal, že v predmetnej trestnej veci obnovy konania bol vypočutý svedok poškodený W. J., ktorý jednak vypovedal odlišne ako v predchádzajúcom konaní a zároveň dôsledne aj vysvetlil zmenu svojej výpovede. Z toho dôvodu sa preto okresný súd mal vysporiadať s tvrdeniami svedka W. J. a nemal túto výpoveď odmietnuť ako účelovú s úmyslom pomôcť odsúdenému. Uviedol, že skutočnosť, že svedok W. J. bol v minulosti viackrát súdne trestaný nemôže mať vplyv na dôveryhodnosť jeho výpovede. Zároveň poukázal na skutočnosť, že svedok W. J. vo svojej výpovedi označil osobu, ktorá sa mala dopustiť konania, ktoré sa odsúdenému kladie za vinu a zároveň aj ozrejmil motív tejto osoby. Ďalej namietal, že okrem poškodeného neexistoval žiadny priamy svedok a teda ani priamy dôkaz o jeho vine. Okresný súd síce v odôvodnení síce uviedol, že vinu odsúdeného preukazujú aj nepriame dôkazy, avšak tieto dôkazy nešpecifikoval.

Krajský súd na základe podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a tak zistil, sťažnosť odsúdeného je dôvodná.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom

rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania, alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V zmysle ustálenej súdnej praxe skutočnosťou predtým neznámou (§ 394 odsek 1 Trestného poriadku), sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba zvyčajne preukázať novými dôkazmi.

Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale aj dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom.

Iným rozhodnutím o vine v zmysle ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku sa rozumie napríklad zistenie nových skutočností alebo dôkazov, po vykonaní a vyhodnotení, ktorý by mohol byť vyslovený odsudzujúci rozsudok namiesto oslobodzujúceho rozsudku a naopak, prípadne, ak by mohlo byť konanie páchatel'a posúdené ako priestupok, či zistenie podmienok umožňujúcich zastavenie trestného stíhania a podobne.

Okresný súd správne postupoval pokiaľ sa riadil vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami a obnovu konania v uvedenej trestnej veci nepovolil práve pre absenciu zákonných podmienok.

Z obsahu spisu krajský súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/129/2013 zo dňa 23.2.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 6To/66/2015 -334 zo dňa 20.9.2016, bol T. S. právoplatne uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že po predchádzajúcej vzájomnej dohode s ďalším bližšie nezisteným páchatel'om dňa 18.11.2012 v čase asi o 14.07 hod. v N. na ul. C. č. XX neoprávnene vnikol do bytu, ktorý obýval W. J. tým spôsobom, že kameňom rozbil okno na vchodových dverách a odomkol ich kľúčom z vnútornej strany, následne v byte poškodil kopaním interiérové dvere a nábytok a potom odtiaľ odišiel na neznáme miesto, čím spôsobil vlastníkovi bytu N. W. poškodením dverí a nábytku škodu vo výške 148,- Eur, za čo bol odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 roky.

Dňa 25.5.2017 T. S. Okresnému súdu Piešťany doručil návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/129/2013 z dôvodu, z dôvodu že vo veci sa vyskytli nové skutočnosti.

Dňa 15.01.2018 okresný súd vo veci vykonal verejné zasadnutie na rozhodnutie o návrhu odsúdeného, na ktorom vypočul odsúdeného a svedka W. J., oboznámil sa s návrhom odsúdeného na povolenie obnovy konania, s hodnotením žiadosti na povolenie obnovy konania, ktorú vypracoval riaditeľ ÚVTOS Dubnica nad Váhom dňa 14.07.2017, so skráteným výpisom klienta, s pripojeným spis Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/129/2013 a s odpisom z registra trestov.

Odsúdený na verenom zasadnutí uviedol, že návrh na obnovu konania podal na základe informácie, ktorá sa k nemu dostala vo výkone trestu od J., ktorý mu odkázal, že ho veľmi mrzí, že bol odsúdený, že krivo vypovedal na polícii a chcel by to nejako odčiniť. Po tomto zistení sa začal o vec viac starať a zistil, že v uvedenom byte sa nachádzal aj N. V. z N., ktorý bol aj vypovedať a s ktorým sa na uvedené miesto dostavil v aute jeho brat E. S., a ten mal vidieť, že nebol v byte a nič nerozbiejal. O tomto svedkovi nevedel. Podstatné je to, že J. v prípravnom konaní klamal, bol drogovo závislý a bol niekým donútený, aby vypovedal proti nemu.

Svedok W. J. na verejnom zasadnutí uviedol, že v roku 2012 býval na C. ulici a odohrali sa tam nejaké veci. Vedel, že odsúdený S. je v N., lebo spolu volali, ako sa tieto veci odohrali tak si myslel, že to urobil on. Rozbili mu vchodové aj bytové dvere a ten, čo to spravil, ušiel. V tom čase sa s odsúdeným kamarátil, neboli v konflikte. Až časom zistil, ako sa to stalo, že to neurobil odsúdený, keďže on len išiel ukázať tomu chlapcovi, kde býva. Konflikt mal vzniknúť kvôli kamarátke N. zo I., ktorá u neho v tom čase bývala a ten chalan si myslel, že spolu niečo majú. Ako sa volá tento chalan nevie, pozná ho z videnia. Svedok k zmene výpovede uviedol, že pôvodne vypovedal, že ho tam nevidel. Keď na polícii spomenul S. meno, nabralo to taký spád, že sa z toho nedalo vycúvať a on bol vtedy presvedčený o tom, že to urobil S.. Boli

tam tlaky od majiteľa bytu, od jeho rodiny, že sa zas do niečoho zamotal. Svedok si písal s W. Z. a na eskorte v X. sa rozprávali o S.. Ten Z. sedí s S. a potom mu S. napísal, že podáva obnovu a či by bol ochotný ísť svedčiť. Svedok bol odsúdený už 12 krát, v súčasnosti vykonáva trest za drogy.

Obhajca v priebehu verejného zasadnutia uviedol, že netrvajú na výsluchu navrhnutého svedka E. S., ktorý je bezdomovec a zdržiava sa na neznámom mieste v Českej republike, preto súd odmietol vykonať tento dôkaz.

Prokurátor v záverečnom návrhu žiadal návrh na obnovu konania zamietnuť s ohľadom na nevierohodnosť výpovede svedka, ktorý bol doteraz 12 - krát súdne trestaný, s odsúdeným sú v kamarátskom vzťahu, preto má snahu pomôcť mu. Výpoveď svedka na verejnom zasadnutí bola absolútne neurčitá, nevedel nič konkrétne uviesť, nevedel popísať osobu, ktorá sa mala dopustiť trestnej činnosti. Uvádza, že policajti na neho tlačili, nevedel však bližšie popísať, ako k tomu malo dôjsť.

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu, že z predloženého spisového materiálu jednoznačne vyplýva, že odsúdený tak ako v pôvodnom konaní popieral spáchanie skutku, avšak potvrdil, že na mieste činu bol, lebo išiel ukázať jednému chalanovi, kde poškodený býva. Svedok W. J. na verejnom zasadnutí uviedol, že v čase skutku si myslel, že skutok spáchal odsúdený, lebo v tom čase spolu volali, preto tak vypovedal, ale neskôr zistil, že celý konflikt mal byť kvôli dievčaťu, ktoré u neho bývalo, ale jeho presné meno nevie a nevie ani meno chalana, ktorý ju tam mal hľadať a tieto okolnosti sa mal dozvedieť vo výkone trestu od spoluväzňa, s ktorým si písal, a ktorý bol vo výkone trestu s odsúdeným.

V danom prípade tak dôkazom teda súdu skôr neznámym bol dôkaz, ktorý bol síce v pôvodnom konaní už vykonaný, ale tento mal nový obsah, keďže svedok W. J. uviedol, že si len myslel, že skutok spáchal odsúdený, preto ak v pôvodnom konaní vypovedal, ale neskôr sa dozvedel, že to malo byť inak, preto zmenil výpoveď. Odsúdený tak ako v pôvodnom konaní tvrdil, že sa skutku nedopustil.

Krajský súd si osvojil názor okresného súdu, že vzhľadom k tomu, že výpoveď svedka W. J. bola v pôvodnom konaní vykonaná, avšak na verejnom zasadnutí mala táto výpoveď iný obsah, museli byť predmetom hodnotenia v konaní o povolení obnovy konania aj dôvody, na základe ktorých došlo k obsahovej zmene výpovede.

Krajský súd mal v súvislosti s výpoveďou svedka W. J. za preukázané, že odsúdený a svedok W. J. sa poznali pred skutkom a svedok zhodnotil ich vzťah ako kamarátsky, čo mohlo ovplyvniť následnú zmenu výpovede svedka v konaní o obnove konania s prihliadnutím aj na skutočnosť, že v súčasnosti, keď sú obaja vo výkone trestu, boli pred návrhom na povolenie obnovy konania v kontakte prostredníctvom iného odsúdeného. Okrem toho svedok uviedol, že až dodatočne sa dozvedel skutočnosť prečo vznikol uvedený konflikt, avšak osoby, pre ktoré tento konflikt mal vzniknúť, nevedel bližšie identifikovať. Uvedené okolnosti aj podľa názoru krajského súdu oslabujú dôveryhodnosť v zmenenú výpoveď svedka.

Krajský súd zároveň konštatuje, že v danom prípade je rozhodujúcou skutočnosť to, že z pripojeného spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/129/2013 vyplýva, že odsúdenie T. S. nebolo založené len na svedeckej výpovedi W. J., ale aj na ďalších priamych dôkazoch, a to najmä výpovedi svedka X. F. a svedkyne K. N.. Z pripojeného spisu jednoznačne vyplýva, že svedok X. F. tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní dňa 23.02.2015 vypovedal, že opoznal odsúdeného ako jedného z dvoch chalanov, ktorí búchali na dvere poškodeného, kričali, aby otvoril, inak ich rozbijú, teda odsúdený sa priamo podieľal na násilnom vniknutí do bytu. Rovnako tak zo spisu vyplýva, že svedkyňa K. N. tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní dňa 23.02.2015 uviedla, že W. J. jednu osobu páchajúcu skutok poznal, nakoľko pri telefonáte na políciu uviedol, že to mal urobiť Q..

Krajský súd si rovnako tak plne osvojil názor okresného súdu, že vyhodnotením vierohodnosti výpovede svedka J. ako aj dôvodov, na základe ktorých mohlo dôjsť k obsahovej zmene jeho výpovede, ako aj existenciu ďalších dôkazov svedčiacich o vine odsúdeného, nevyšli najavo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi skôr vykonanými odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Z vyššie citovaných ustanovení tiež vyplýva, že podmienkou pre povolenie obnovy konania sú nové skutočnosti, ktoré vyšli najavo, avšak tieto musia mať v zmysle vyššie citovaných ustanovení aj náležitosť, že by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. Takéto skutočnosti však z predložených dôkazov nevyplývajú. V konaní o samotnom návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania neboli zistené žiadne také skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné postupovať v súlade s ustanovením § 399 odsek 2 Trestného poriadku a preto okresný súd postupoval správne, keď návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania v zmysle § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol.

Nakoľko ani krajský súd v postupe okresného súdu nezistil žiadne pochybenia ani porušenia zákona a nezistil ani žiadne iné dôvody pre zmenu rozhodnutia okresného súdu, sťažnosť odsúdeného T. S., ako nedôvodnú v zmysle § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.